

Llegenda de la Pedra Llarga

Diu la llegenda que fa molts anys, quan la gent encara vivia en masies i s'ocupava en les tasques pròpies de la vida al camp, existia a Martorell, molt a prop de la riba del Llobregat, un hostel. En aquest hostel hi treballava una minyona, que entre les coses que feia durant el dia s'encarregava d'anar a cercar aigua de molt lluny, travessant el riu a gual i carregada amb grossos càntirs.

Va arribar un dia en que, havent plogut a bots i barrals, la noia no sabia com travessar el riu, de tan ple com baixava. Prou avorrida i fatigada, va exclamar que donaria la seva ànima al diable si aquest li alleugeria el treball.

El diable va presentar-se davant d'ella i li va prometre que si allò era veritat, en una nit bastiria un pont. Ella va acceptar de seguida, però en el secret pensament que no ho aconseguiria mai. Però el diable no tenia la més mínima intenció de perdre la juguesca, i aquella mateix nit tota una colla de dimonis iniciaren la construcció del pont: en realitat el diable havia enganyat a la noia, perquè no havia dit que portaria ajudants.

Uns quants diables carregaven pedres del Montseny o de Montserrat, i d'altres feien el pont. El mateix dimoni que s'havia presentat a la minyona feia de capatàs i anava a cercar pedres ben grosses força lluny.

A la matinada el pont estava gairebé enllestit i la noia, que prou estona havia tingut per adonar-se del que havia fet, va anar a explicar a la mestressa el seu problema.

La senyora va rumiar una solució, i sens pèrdua de temps va anar al corral i va llençar una galleda d'aigua sobre el gall que dormia.

L'animaló, espantat, va llençar un quiquiriquic fort i fora d'hora que va ser respost pels galls del veïnat, tot i que encara no era de dia.

D'aquesta manera el cant va anar propagant-se fins arribar a un lloc a prop de la riera de Caldes, on hi havia la masia de Can Cortès.

Precisament quan el dimoni gros passava per aquells voltants, carregant un pedra enorme al coll, va cantar el gall d'aquesta masia.

El dimoni va pensar que era de dia i que havia perdut la partida: enrabiad, va llençar un reneç i va deixar caure la pedra amb tal ira que quedà clavada set canes en la terra. I d'aquesta singular manera quedà aixecat a Martorell un pont conegut com el Pont del Diable, al que li manca una pedra: la nostra Pedra Llarga.